

Ești

Se zice că te-ai dus...

Dar tu rămas-ai semănat

Precum grăunțele de grâu,

Și-acum cresc holde.

Au crescut maci,

Și păsări multe

Venit-au zi de zi, pe câmp,

Să te salute.

Nu ai plecat,

Ai devenit ca apa,

Suflare ridicată din pământ—

Un abur fin...

Tatălui meu, Liviu-Dan CRISTINA

24.05.1954 - 05.07.2024

Ești în fiecare acord de chitară ❤️

Anca-Izabela NEAGU-CRISTINA

23.05.2025

Noaptea la baltă – Tablou în versuri

Iată cum străluce luna
Peste-ntinderile apei,
Și cum se propagă unda
Prin infinitatea șoaptei.

Bule mici la suprafață
Se tot nasc, și-apoi dispar,
Mici insecte străbat apa,
Tulburând al lunii far.

Un țânțar cu glas subțire
Un falsetto vrea să cânte
Orișicui îi iese-n cale
Și-i dispus să îl asculte.

Obosite de atâta
Zarvă și orăcăială,
Broaștele adorm pe nuferi
Renunțând la tânguială.

Nori întunecați se plimbă,
Adumbrind întreaga scenă,
Așternând în somn și-n vise
Armonie omogenă.

Cândva

Cândva, cândva, în altă viață,
Am să revin la casa-n care
Bunica ne striga pe nume,
Și nu aveam vreo supărare.

La casa-aceea bătrânească,
Unde mai sunt colțuri crăpate
Ce-adăpostesc copilăria
Și amintirile ei toate.

Am să-mi găsesc bunicii bine,
În tihnă, ori cu treabă-n curte,
Bunicul - tot săpând la vie,
Bunica - pregătindu-mi turte.

Nucul batrân, și el m-așteaptă,
Iar dorul meu, de-l las să curgă,
O să inunde curtea toată,
La cât vrea sufletul să plângă.

❤️ Anca-Izabela NEAGU-CRISTINA

17.03.2025